

[Drachmann.]

have beskyttet og befriet ham for det, der kom i Stedet, nemlig Valutacentralen med dens Vilkaarlighed og alle de Mangler, der klæber sig til dette System, hvor nødvendigt det end af andre Grunde er i Øjeblikket. Man har i sin Agitation anført Glastolden, man har gjort Glasindustriens Toldbeskyttelse op til mange Millioner, regnet den ud til 3 000 Kr. pr. Arbejder, alt efter de bekendte og forkerte Recepter, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Æren af at have startet, i alt Fald her i Rigsdagen. Over for alt dette har jeg kun dette ene at oplyse, at der fra dansk Glasindustri Side overhovedet ikke er foretaget den mindste Prisforhøjelse siden den forhøjede Glastolds Indførelse — lige saa lidt som det, saaledes som jeg før kunde nævne, var Tilfældet fra Gummindustriens Side —, saa der skal jo lidt Dristighed og megen Fantasi til for at komme og fortælle, at 3 Mill. Kr.s Toldbyrde er lagt paa Befolkningen, og at dette udgør nøjagtigt 3 000 Kr. pr. beskæftiget Arbejder, naar det slet ikke giver sig Udtryk i Priserne.

Det var de Bemærkninger, jeg havde at gøre, og jeg skal endnu en Gang fremhæve, at Maalet maa være en fornuftig og rationel Toldlovgivning. Men for at komme tilbage til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som man saa vanskeligt kan slippe i denne Forbindelse, fordi han har alle baade Fortidens og Nutidens Synder hvilende paa sine Skuldre, saa vil jeg sige, at naar han omtaler „Galskabens Toldpose“ her i Landet, netop dette meningsløse, at man ved Siden af en Række meget lave Toldsatser paa de store Forbrugsartikler har en Række, efterhaanden en ganske anselig Række, det skal indrømmes, meget høje og meget vilkaarlige Satser, som man kalder Luksussatser, saa maa han ikke glemme, at Begyndelsen til denne „Toldpose“ blev lagt netop af en Venstre-regering, den Neergaardske Regering i sin Tid, lagt, fordi Venstre dengang ikke turde gaa til en fornuftig à jour-Føring og almindelig Revision af Toldloven; man lavede alle disse Krumspring og Sidespring for ad Luksusbeskatningens Vej at komme hen til det samme, som man fra anden Side arbejdede paa, nemlig forøgede Toldindtægter. Alt dette irrationelle maa vi se at komme bort fra, og jeg tør ogsaa nok sige — og dette skal være min sidste Bemærkning i denne Omgang —, at Tiden vil vistnok give os Medhold i, at skal Valutacentralen ophøre og det System afløses, saa faar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup

ikke Ret i sin Spaadom om, at en tilsvarende eller langt mere omfattende Lovgivning ikke skulde blive nødvendig i dette Land, for den vil endog blive meget nødvendig, hvis vi skal kunne opfylde vore Forpligtelser baade indadtil over for den danske Produktion og udadtil med Hensyn til vore forskellige Kompensationsaftaler og hele den handelspolitiske Udvikling, der mere og mere skarpt og klart træder for Dagen.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at det skulde opfattes som en Spøg, naar den ærede sidste Taler i sit Foredrag antydede, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ikke skulde være noget rigtigt Menneske.

Rager: Jeg vil gerne begynde med at gøre et Par Bemærkninger angaaende Ændringsforslag Nr. 4, der af Finansministeren er stillet til Toldlovens § 1, og som omhandler Spørgsmaalet om Papiret til Dagbladene.

Det er jo Toldlovens Løbe Nr. 269, der skal ændres. I dette staar der, at almindeligt, ufarvet Avispapir koster pr. 1 kg 1,5 Øre, og det oplyses i en Anmærkning, at „Henførsel herunder er forbeholdt almindeligt, hvidt, uglittet, svagt limet Papir, mindst 60 pCt. træholdigt, der er bestemt til Trykning af Dagblade, hvorved forstaaes Blade, som efter deres Indhold m. v. maa karakteriseres som Dagblade, og som normalt udgaaar mindst hver anden Hverdag.“ Og saa fortsættes der med nogle rent tekniske Bemærkninger om Indførsel o. s. v. Nu er der jo sket dette, at Administrationen i sin Tid har opfattet Dagblade ikke alene som Blade, der efter deres Indhold med videre maa karakteriseres som Dagblade, og som normalt udkommer mindst hver anden Hverdag, men som ogsaa omfattende de eventuelle ugentlige Tillæg af en anden Art indholdsmæssigt set end selve Dagbladene. Man kan jo saa naturligvis altid diskutere, hvorvidt Indholdet af disse Tillæg er mere journalistisk præget end de almindelige Ugeblade eller mere litterært præget. Jeg mener dog, at det er mærkeligt, at Administrationen i sin Tid, da denne Toldlovsbemærkning blev vedtaget paa et Tidspunkt, hvor der fandtes en hel Del Ugeblade, der blev udgivet som gratis Tillæg til Dagbladene, ikke har sørget for at faa fuldstændig klar Forstaaelse af, hvad det nu var, der mentes, for havde man den Gang faaet det, havde Spørgsmaalet jo ikke nu kunnet give Anledning til Vanskeligheder. Administrationen er jo stadig, skylder jeg at oplyse, af den Mening, at den har baaret sig rig-